70ste JAARGANG No. 8635 VRIJDAG 23 JANUARI 1953 VIER PAGINA'S

Hoofdredacteur: Ad. Versney.
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29.
Telefoon Redactie 3858
Telefoon: Administratie 3550
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Aruba, Curaçao, Bonaire, Bovenwinden en Suriname ƒ 2.50.
Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling).

Naguib ging publiek over naar anti-Engels kamp

Laatste sporen van Britse imperialisme moeten verdwijnen

Naguib is overstag gegaan! Zijn keuze was de aanvankelijk verzoenende politiek t.a.v. Engeland te handhaven met de kans door meer extreme elementen geëlimineerd te worden, of zich bij de extremisten aan te sluiten. Hij heeft blijkbaar het laatste gekozen.

Cairo — Generaal Naguib heeft gisteren in Cairo ten overstaan van een grote menigte, die hem hartelijk toejuichte, een redevoering gehouden, gericht tegen Engeland en de Egyptische politieke partijen.

Hij verklaarde, dat de nieuwe regering in Egypte moest zorgen, dat het land bevrijd wordt van de laatste sporen van het Britse imperialisme. Hij vroeg aan het slot van zijn rede zijn toehoorders met hem een eed af te leggen om God te bidden Zijn zegen te geven aan hen, die een eerbare dood voor de zaak van de vrijheid verkiezen boven een leven in slavernij.

Hij zeide, dat de Egyptenaren redenen hebben om te vertrouwen in de toekomst, ondanks het feit, dat het verleden reden geeft om deze hoop te verliezen. Egypte — zo zeide hij — is een vrij en trots land, dat nooit lang het hoofd gebogen hield voor een vijand, die tegen de belangen van het land samenzweerde. Gedurende anderhalve eeuw heeft Egypte geworsteld met het probleem een gezonde regering te krijgen en een gezonde grondwet.

Laat ons niet vergeten, dat Egypte de Turken buiten de grenzen heeft geworpen in 1803, omdat de Turkse regering corrupt was en dat het Egyptische volk 150 jaar later hetzelfde deed met Koning Faroek om dezelfde redenen.

Na de Britse bezetting van het land in 1882 hebben de Egyptische politieke partijen, in plaats van zich te verenigen in een strijd tegen het imperialisme, getracht het Egyptische volk te verdelen in een strijd om de eigen macht. Toen Engeland de diverse partijen macht beloofde, zijn zij er alle op af gevlogen om deze macht voor eigen doeleinden te verkrijgen en niet ten behoeve van het land.

De partijleiders hebben de macht, die zij verwierven voor hun persoonlijke belangen en voor die van hun relaties aangewend. Er is een systeem ter bescherming van de sterken, maar niet ter bescherming van de zwakken opgebouwd. Faroek zorgde er voor, dat de partijen hem geen lastige vragen konden stellen en hij exploiteerde de partijen voor zijn eigen ambities. Het leek er op of Faroek een verdrag met de partijen had gesloten, waarbij hij zijn ogen zou sluiten voor hun misdaden en zij voor de zijne. Het werd een naamloze vennootschap voor diefstal en roof, waarin het volk geen aandelen had. De politieke partijen zwoeren samen tegen het volk en ontnamen dit het recht op vrijheid. De Britse bezetting werd aangemoedigd. Aanvankelijk was dit een noodmaatregel, maar het werd een vaste maatregel, die zeker niet de welvaart van het volk ten goede kwam.

Cairo — In het vervolg van zijn rede heeft generaal Naguib gezegd, dat het volk tenslotte de slavenketenen heeft verbroken. Wij beginnen nu van voren af aan en zullen een strijd voeren voor de vrijheid, zoals andere volkeren dat eerder deden.

In deze strijd zal geen plaats zijn voor het compromis of het verraad.

Na afloop van zijn redevoering, die hij hield ter gelegenheid van het openstellen van de Boulevard der Vrijheid, volgde een parade, die meer dan een uur duurde. Naast generaal Naguib stond luitenant-kolonel Gamel Abdel Nasser, die kortgeleden een opzienbarende oproep tot het volk deed om zich gereed te maken voor de guerilla-oorlog ter bevrijding van de Suez-kanaalzone.

Na afloop van de parade brak het volk door de politie-afzetting en juichte generaal Naguib zeer hartelijk toe. Deze nam de ovatie staande in zijn auto in ontvangst, terwijl hij enthousiast met zijn pet zwaaide.

OPSTANDELING TER DOOD VEROORDEELD

Cairo — Een militaire rechtbank heeft luitenant-kolonel Mohammed Hassan El Damanhoeri ter dood veroordeeld wegens het aanzetten tot muiterij. Zijn broer kapitein Hassan Rifaat El Damanhoeri werd tot vijf jaar dwangarbeid veroordeeld. Generaal Naguib wijzigde dit vonnis echter tot alleen ontslag uit het leger. Eerstgenoemde beklaagde zou vanochtend worden terecht gesteld.

Hij behoorde tot de eerste groep van 25 aangehouden officieren, die voor een speciaal tribunaal moeten terecht staan. Uit de getuigenverklaringen zou zijn gebleken, dat de luitenant-kolonel reeds alle voorbereidingen voor een staatsgreep had getroffen, die zou beginnen met de met pantserwagens uitgeruste cavalerie.

Recht tot het Hart

Hij verzocht dus om toelating Ohio tot de Unie, en wel met gwerkende kracht tot 1 rt 1803.

GEEN BIJZONDERE BEVOEGDHEID

Londen — Abdel Rahman El Mahdi, de leider van de Soedanese Oemmapartij, heeft minister Eden medegedeeld, dat zijn partij niet gesteld is op het behoud van zijn bijzondere bevoegdheden door de gouverneur-generaal in de Soedan voor de bescherming der primitieve stammen in het Zuiden. Engeland staat erop, dat deze bevoegdheden in de nieuwe constitutie worden neergelegd.

GENERAAL NAGUIB, DE ANTI-IMPERIALIST. — De Egyptische dictator, die zich heden voegde naar de anti-Engelse stroom in dat land, wordt hier met wild enthousiasme door het volk begroet ter gelegenheid van zijn bezoek aan een liefdadigheidstrein, die hulp aan Arabische vluchtelingen gaat brengen in het gebied van Gaza.

Franse militaire attaché uit Tsjechoslowakije gewezen

Werkte samen met spionen

Londen — Tsjechoslowakije heeft de onmiddellijke terugroeping van de Franse militaire attaché te Praag geëist, op grond van het feit, dat hij zou deelnemen aan het werk van een groep spionnen in Tsjechoslowakije — zo deelde Radio-Praag gisteravond mede.

Tegelijkertijd is door Tsjechoslowakije bij Frankrijk geprotesteerd tegen de arrestatie — twee dagen geleden — van twee leden van de staf van de Tsjechische ambassade te Parijs. In een nota, welke de Franse ambassadeur te Praag is overhandigd, wordt gezegd, dat de Franse regering een ongehoorde stap heeft ondernomen, in strijd met de internationale regels door twee leden van het Tsjechische handelsbureau in Parijs — onderdeel van de Tsjechische ambassade — te arresteren.

De Franse regering had geweigerd de verblijfsvergunning van beide diplomaten, hoewel dit tijdig was aangevraagd, te verlengen.

Ook de Tsjechische militaire attaché in Frankrijk heeft aanzegging gekregen het land te verlaten.

De nota besluit met te zeggen, dat dit optreden van de Franse regering in strijd is met de internationale gebruiken en de vreedzame relaties, welke tussen beide landen heersen.

SPLITSING IN FRANSE COMMUNISTISCHE PARTIJ

Parijs — De medewerker van het rechtse Franse dagblad „Le Figaro", „X", die wordt beschouwd als zeer goed te zijn ingelicht over communistische aangelegenheden, schrijft, dat er eenigheid zou bestaan tussen de Franse communistische leiders over het Joodse vraagstuk en het in staat van beschuldiging stellen van negen Russische geneesheren, waaronder vijf Joden.

Volgens „X" zouden zich twee groeperingen onder deze leiders hebben gevormd. Tot de ene, die de Zionisten gunstig gezind zou zijn, zouden de waarnemende secretaris-generaal Jacques Duclos en Etienne Fajon, een der drie partijsecretarissen, behoren.

De andere groepering, die fel anti-Zionistisch en zelfs anti-Semietisch zou zijn, zou worden geleid door de partijsecretaris en lid van het politieke bureau der Franse communistische partij, Auguste Locouer.

DEFENSIEF BALKANVERDRAG

Belgrado — Volgens de diplomatieke redacteur van het Joegoslavische persbureau Tanjoeg in een hoofdartikel in „Borba", het orgaan van de communistische partij, hebben de betrekkingen tussen Joegoslavië, Griekenland en Turkije zich zodanig ontwikkeld, dat de mogelijkheid van ondertekening van een defensief verdrag tussen de drie mogendheden niet meer is uitgesloten.

BUSJESDIENST MET HELICOPTERES

Amsterdam. — Reeds bewijzen helicoptères hun nuttige diensten in vele steden ter wereld bij het postvervoer van vliegveld naar hoofdpostkantoor midden in de stad en vice versa. Thans komt het bericht uit New York, dat aldaar door enkele transportfirma's een luchtvrachtdienstmaatschappij is opgericht, die met hefschroefvliegtuigen het vrachtvervoer zal onderhouden tussen de drie grote vliegvelden van deze stad: La Guardia, Idlewild en Newark. Tot dusverre geschiedt dit per auto en nam gemiddeld vier uur in beslag. De helicopteres hebben slechts achttien minuten nodig.

De nieuwe vrachtdienst zal in hoofdzaak zijn nut hebben voor „doorvoer-goederen", goederen dus, die per vliegtuig op het ene vliegveld aankomen en voor verder transport naar een ander moeten worden gebracht.

René Mayer kreeg zijn eerste vertrouwensvotum

Parijs. — Het kabinet van premier Rene Mayer heeft Donderdag zijn eerste zege in het parlement behaald door de verwerping van een oppositie-motie door de Nationale Vergadering om een volledig debat te houden over de samenstelling en het beleid van de nieuwe regering.

De communisten hadden felle critiek op de benoeming van de minister van volksgezondheid Andre Boutemy, die tijdens het bewind van Petain een vooraanstaande functie bij de politie bekleedde. De betrokken minister, aldus een communistische woordvoerder, „had de dood van Franse patriotten op zijn geweten".

INFLUENZA TEISTERT DE WERELD

Londen. — In Frankrijk, Duitsland en in meer dan de helft der Amerikaanse staten heerst er op het ogenblik een influenza-epidemie. In Amerika zijn vooral de staten Texas, Tennessee en Arkansas getroffen. Alleen al in Texas zijn 200 tot 250 duizend gevallen geconstateerd. In het district Spandau in Duitsland hebben de ambtenaren van de openbare gezondheidsdienst vier scholen doen sluiten omdat de helft van de schooljeugd tussen 4 en 6 jaar was aangetast. Het hoofdkwartier van het Amerikaanse leger in Europa heeft meegedeeld, dat terstond alle troepen in Europa tegen influenza zullen worden ingeënt.

De Franse geneesheren schrijven de epidemie in Frankrijk toe aan de bacteriën beladen mist en grote temperatuurverschillen in de afgelopen dagen.

BANG VOOR BOETE

Parijs. — Een vijftienjarig meisje, dat door het onverwachts opengaan van een coupédeur vlak voor het station van Quesnoy in Frankrijk uit de trein viel en op de naast gelegen spoorlijn bewusteloos bleef liggen, is daarop door een rangerende locomotief overreden en in het ziekenhuis aan de bekomen verwondingen bezweken.

Uit het onderzoek bleek, dat een medereiziger, toen hij het meisje uit de trein zag vallen, aan de noodrem wilde trekken, doch dat een ander hem daarvan weerhield met de opmerking: „Niet doen; het zou u een boete van vijftigduizend francs kunnen kosten". Aldus werd met alarm geven gewacht tot de trein in het station was aangekomen. In het andere geval zou men het meisje waarschijnlijk nog voor overrijding door de rangeerlocomotief hebben kunnen behouden, aldus meldt „Le Monde".

COMMUNISTEN BLIJVEN ONSCHENDBAAR

Bonn. — De Westduitse Bondsdag heeft Donderdag de opheffing van de parlementaire onschendbaarheid van negen communistische afgevaardigden met één stem meerderheid geweigerd. De minister van justitie had om deze opheffing verzocht.

DE DIRIGENT EN ZIJN BRETELS

Amsterdam. — De dirigent van het Santa Monica Orkest in Californië, Arthur Lange, dirigeerde een uitvoering van de ouverture „Romeo en Julia" van Tsjaikowsky. Bij een van de hoogtepunten der muziek ging Lange op de tenen staan, wees met zijn dirigeerstok in de richting van de koperblazers, hief zijn linkerarm met een zwaai op, en terwijl slagwerk en blazers een maximum aan geluid voortbrachten.... knapten de bretels van de dirigent....

Voor het eerst in de muziekhistorie werd de aandacht van de toehoorders tijdens de uitvoering van Tsjaikowsky's fascinerende muziek volkomen afgeleid. (Trouw).

West Duitse regering vindt "uitlevering" makkelijker dan "uitwijzing"

Saigon. — Blijkens een Frans legerber· · hebben de troepen der Franse Unie bij een offensief van drie · ·en een bataljon van de Vietminh in de provincie Thai Binh, km ten Zuidoosten van Hanoi, in de pan gehakt.

Bij deze actie zijn 328 vijandelijke troepen gesneuveld, terwijl 195, onder wie vijf officieren, werden gevangen genomen. Ter ondervraging zijn 1.450 verdachten door de Unie-troepen aangehouden. Volgens het communiqué zouden de verliezen aan Franse zijde „zeer gering" zijn.

STRATOCRUISERS HUISARREST

New York. — Het New Yorkse kantoor van de Britisch Overseas Airways heeft gisteren meegedeeld, dat de maatschappij alle Stratocruisers op haar vliegroutes op de grond zal houden wegens motorstoornis.

In de afgelopen dagen hebben zich tal van incidenten voorgedaan, waarbij een defect aan de motoren aan het licht was getreden, zelfs bij het taxiën op de startbanen. Deze in de Verenigde Staten gemaakte toestellen zullen op de grond blijven, totdat alle motoren zorgvuldig zijn nagekeken en gereviseerd.

„MIRIELLA" NOG NIET VERTROKKEN

Teheran — Volgens berichten in de bladen in Teheran is de Italiaanse tanker „Miriella" op het punt van vertrek uit Abadan — in tegenstelling dus met eerder gelanceerde berichten, die meldden, dat het schip al vertrokken was.

In dezelfde berichten wordt gezegd, dat weldra meer Italiaanse tankschepen naar Abadan zullen komen.

het nieuws van vandaag

Gisteren gaven wij uit de A.N.P. berichten een schets van de staatkundige hervormingen die als plan ontworpen zijn, die op de conferentie te Londen, welke op 13 April a.s. beginnen zal, bediscussieerd zullen worden en die, indien aangenomen, het staatkundig karakter van het Caraibische bekken grondig zullen wijzigen.

Deze voorstellen betekenen echter allerminst, dat er in de afgelopen na-oorlogse jaren in het geheel geen wijzigingen zouden hebben plaats gehad. Doch wat geschiedde, lag voornamelijk op economisch en cultureel terrein, hetgeen niet wil zeggen, dat deze ontwikkeling geen diepgaande invloed heeft uitgeoefend ter voorbereiding van de mentaliteit op de nu ontworpen politieke veranderingen. Wij laten over dit onderwerp de beste autoriteit aan het woord.

Sir George Seel, commissaris voor de ontwikkeling en de welvaart in Brits-West-Indië, vestigde er in een radiouitzending over de ontwikkeling van West-Indie de aandacht op, dat onder de werking van de wet op de ontwikkeling en de welvaart van 1945 aan de Brits Westindische gebiedsdelen 21 millioen pond sterling zijn ten koste gelegd. Het indirecte resultaat van de gezamenlijke inspanning van Brits geld en koloniale hulpbronnen is, zeide hij, geweest „het ontwaken van nieuwe idealen"; de aanmerkelijke verbetering van de levensstandaard had tot gevolg „een versnelling van de polsslag der sociale en politieke denkwijze", terwijl de regeringen van alle gebiedsdelen thans welvaartdiensten hebben ingesteld. De bevolking stelt deze diensten op prijs, vooral de hulp bij de eigenbouw van woningen — en vult ze aan op eigen initiatief. Een andere opvallende verandering was de groei der vakbeweging; vele Westindiers zijn er zich van bewust geworden, dat een vakbeweging, die zich haar verantwoordelijkheid bewust is, een belangrijk aandeel levert voor een stabiele en vooruitstrevende gemeenschap.

Maar, aldus Sir George, het meest geapprecieerde bewijs van het ontwaken van de West na de oorlog is wel geweest, dat men daar nu een eigen hogeschool heeft, die stellig stimulerend zal werken op het verlangen naar een hogere levensstandaard.

Brits-W.I. Federatie

De heer Seel vervolgde: Zullen deze gebieden in staat zijn de levensstandaard van hun bevolking — die zich vermoedelijk binnen 35 jaar zal hebben verdubbeld — te handhaven en te verbeteren? Alle gedachten aan hun toekomst worden beïnvloed door dit vraagstuk en hierin ligt ook de reden, waarom een gemeenschap, die naar traditie uit landbouwers bestaat, zoveer ijvert voor industrialisatie. Maar een reële industrie vooruitgang zal slechts mogelijk zijn onder een zodanige graad van ontwikkeling, dat de arbeiders in staat zullen zijn zich de nodige technische vaardigheid eigen te maken. In laatste instantie zal overigens de voorspoed van Brits West-Indië altijd afhankelijk moeten zijn van landbouw, veeteelt en een zo economisch mogelijk gebruik van het land.

De drie belangrijkste taken, die in Brits-West-Indie te volvoeren vallen, zijn — aldus de heer Seel verder — de zorg voor goed onderwijs, opdat de democratie er een goede voedingsbodem zal vinden; de vorming van politieke leiders, wier gevoel van verantwoordelijkheid in de juiste verhouding zal staan tot de ongeëvenaarde kansen; het opbouwen van een Westindische economie, die niet afhankelijk zal zijn van hulp van buitenaf, want als men financieel niet op zichzelf kan staan, is iedere onafhankelijkheid slechts denkbeeldig.

Westindiërs, die zich met deze vraagstukken bezig houden — aldus besloot Sir George — vragen zich af, of de vorming van een Westindische federatie tot de oplossing ervan zal kunnen bijdragen. Vreemdelingen kunnen veel hulp bieden door het geven van adviezen in deze, maar de Westindiërs zullen zelf de beslissing moeten nemen.

De komende conferentie zal wat dit betreft van doorslaggevend belang zijn en 1953 maken tot een jaar, dat gedenkwaardig zal zijn voor Brits West-Indië. Van allen, die er aan deelnemen, zal een grote mate van onzelfzuchtig staatsmanschap worden gevraagd.

"Avia" schrijft:

Surinames ongeboren luchtvaart reeds thans in gevaar

's-Gravenhage — „Avia" het officiële orgaan van de Koninklijke Ned. Vereniging voor de Luchtvaart, bevat een artikel, getiteld „Suriname's ongeboren luchtvaart thans reeds in gevaar". Het draagt een onderkop „Pionierschap-geofferd aan sentiment".

In het artikel wordt de geschiedenis van Jaegers-Kappel-Van Eyck uiteengezet. De feiten van deze geschiedenis — die bekend verondersteld wordt — worden genoemd „de klinken als de brokstukken van een scenario uit Hollywood". Want, zo schrijft het blad verder, erg serieus klinkt deze carrière van een ietwat overmoedige jeugdige brokkenpiloot en zijn partner toch niet. Wie er echter de Surinaamse kranten eens op naslaat en de hooggestemde verslagen leest over de verrichtingen van Kappel met zijn diverse kistjes, begint er iets van te begrijpen, hoe deze „eenoog" in een land van (op luchtvaartgebied) (ver-)„blinden" tot koning kon worden uitgeroepen.

Onwillekeurig vergelijkt men de reportages der krantenmensen, die met Kappel mee de lucht in gingen, met de artikelen, die men in thans vergeelde nummers van „Avia" en „Luchtvaart" aantreft over de eerste motorvluchten in Nederland in de jaren 1910 en 1911. De vluchten van deze jonge Surinamer hebben zijn landgenoten geïnspireerd tot een nationaal enthousiasme, dat meer vermocht te bereiken dan alle rationele plannen van de heer Jaegers. Kappel werd ondanks zijn drie „total losses" (of misschien juist mede daardoor) in luttele maanden tot een nationale held gebombardeerd. Wat wel een beetje meer was dan deze jongeman (waarover de heer Jaegers overigens zelf zeker niet in onsympathieke bewoordingen spreekt) verdienden.

Met dat al staan de kansen voor een Surinaamse luchtvaart nu wel erg zwak. Het zou ons uitermate verwonderen van het duo Kappel-Van Eyck serieuze dingen te zien en het gaat tenslotte immers om het leggen van een dringend nodige luchttrace. Het artikel werkt dit uit, wijst op het voorbeeld van Brits Guyana en eindigt: „Het is nog niet te laat om terug te keren op de oude solide weg."

OP DE ERE-TRIBUNE.

Vandaag plaatsen wij de navolgende milde gevers op het fluweel van de ere-zetels.

N.N.	ƒ 10.—
Paradise Bottling	ƒ 25.—
N.N.	ƒ 25.—
Firestone	ƒ 25.—
De Lima & Co.	ƒ 50.—
N.N.	ƒ 25.—
Caribean Sales	ƒ 25.—
Botica Americana	ƒ 25.—
La Bohemia	ƒ 10.—
Brittania Aerated Water Co.	ƒ 25.—

CURACAO

MEDEDELING

Zijne Hoogw. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt deelt mede:

De redactie van „Today" heeft in zijn nummer van vandaag verklaard, dat het haar vreugde zou vergroten, wanneer in de „Amigoe di Curaçao" werd verklaard, hoe ver de krant is met de regeling van zijn privé-zaken.

In afwachting daarvan heeft de redactie zich getroost met de publicatie van een stel roddelpraatjes, waarvan ze uit de meest bevoegde bron, die ze, naar ze zelf verklaart, heeft ongebeld, vernam dat ze kategorisch onjuist zijn.

Geruchten te publiceren zonder ze te verifieren bij de beste autoriteit, waarmee men in contact kan komen, is journalistiek niet verantwoord. Geruchten te publiceren, waarvan men na contact met het beste gezag gehoord heeft, dat ze onjuist zijn, is zozeer in strijd met journalistiek fatsoen, dat de handelswijze zich moeilijk kwalificeren laat.

Wanneer er met de „Amigoe di Curaçao" iets gebeuren gaat, zal dit ongetwijfeld in de kolommen van dit blad klaar en duidelijk worden meegedeeld.

Het geroddel, waarmee „Today" zich in afwachting daarvan troost, is een eeuwige blamage voor de standing van dit blad.

INWIJDING KERK CHARO.

Naar wij vernemen zal de liturgische inwijding van de Kerk van O.L. Vr. van Coromoto (Charo) op 14 Februari as. plaats vinden.

UIT DE REDACTIECOMMISSIE

De heren dr E. van Romondt, Monty Maduro en de Z. E. Pater M. Latour O P. hebben — naar wij vernemen — zich ook uit de Curaçaose redactie-commissie teruggetrokken. De Antilliaanse encyclopaedie-redactie-commissie is hiermede wel erg gedund.

EEN RAAK OORDEEL

De laatste tijd is de Antilliaanse hemel vervuld van geroep naar sociale verbeteringen, voorzieningen, vaststellen van minimumloon enz. De Werknemersraad van de CPIM nam contact op met de Regeringsraad teneinde deze kwestie van het minimumloon te bespreken.

De politieke constellatie van ons land en in het bijzonder de hernieuwing op staatkundig gebied, welke zich momenteel bezig is te voltrekken, hebben ons bij meer dan een gelegenheid gelegenheid gegeven een waarschuwend woord in onze kolommen te doen horen om vooral toch niet te hoog te maken. De economische basis waarop wij drijven laat kostbaar experimenteren niet toe.

Wij zijn verheugd in de laatste aflevering van het Orgaan „Onze vloot" een interview aan te treffen over de Curaçaose scheepswerven (pagina 361).

In dit interview verklaart de heer L. Nederhorst, een der directeuren van de C.P. Nederhorst o.m. op de vraag, of zijn bedrijf kansen heeft om in de verre toekomst van betekenis te kunnen zijn als reparatie centrum voor de schepen in het Caraibisch gebied, het volgende:

„Nee", was het korte en duidelijke antwoord. „In de verre toekomst zal de welvaartsbron van de Nederlandse Antillen, de olie, opdrogen. Ten eerste is er de wetenschap, dat de olievoorraden van Venezuela niet onuitputtelijk zijn. Maar voordien zullen economische en politieke oorzaken het raffineren van olie op Curaçao wel hebben doen stoppen. Geen olie, betekent, geen tankers meer. Ook als bunkerstation verliest Willemstad dan alle betekenis. Wat zouden de schepen hier nog moeten zoeken? Nu zijn de Curaçaose scheepswerven dank zij de ISLA en dank zij de Marine van betekenis. Maar de positie is even wankel als de economie van de Antillen. Wij behoeven daar niet somber onder te zijn of minder energiek. Maar men dient, vooral in zaken, de realiteit voor ogen te houden en de realiteit is dat de olie hier een belangrijke werkverruiming bracht en een belangrijke welvaart, maar noch het een, noch het ander heeft zich in de loop der jaren van de olie kunnen losmaken. En dat betekent, dat dit alles op de dag, dat de olie verdwijnt als een kaartenhuis ineen zal zakken".

Deze verklaring is tekenend en raak getypeerd.

De heer Nederhorst is een kenner van de situatie hier ter plaatse. Door zijn langdurig verblijf hier in deze contreinen en als kenner van de omliggende gebieden, door zijn ruime relaties en scherpe kijk op het economische leven hier en elders, is hij zeker in staat om een dereglijk oordeel te vellen.

PONTIAC, OLDSMOBILE EN VAUXHALL OP CURACAO.

Uiteraard bestond er grote belangstelling voor de Isa-show van de nieuwe General Motors-producten, de **Pontiac** en de **Oldsmobile** en de gekroonde Engelse wagen de **Vauxhall.**

Elk jaar, dat er nieuwe creaties verschijnen, vraagt men zich af, welke technische verbeteringen nog aan de wagens zijn aan te brengen. Hebben wij zo langzamerhand niet het maximum aan comfort bereikt in de moderne auto's? Oldsmobile geeft het antwoord hierop met een volmondig neen. De remwerking is anders, nu niet meer het rempedaal diep indrukken om te remmen, een lichte voetdruk is al voldoende om de wagen tot stilstand te brengen. Voorts kan door een vernuftig systeem van binnen uit de ruiten, zo zij stoffig mochten zijn, door water worden schoon gemaakt.

De breedte van de wagen groeide weer in centimeters, de vering werd geperfectionneerd, het versnellingssysteem van de Oldsmobile heeft in de practijk zó perfect voldaan, dat daar uiteraard geen veranderingen werden aangebracht. Voorts zijn er enkele luxe snufjes in de 1953 wagen aangebracht, welke deze auto weer bestempelen tot een wagen van superklasse.

Hetzelfde kan gezegd worden van de nieuwe **Pontiac 1953,** ook deze wagen vertoont dezelfde voortreffelijke eigenschappen als bij zijn iets grotere broer de Oldsmobile. De veranderingen zijn echter bij de oudere Pontiac-modellen wel heel opvallend. Deze auto is, zoals de heer Donny de Castro terecht opmerkte, nieuw van bumper tot bumper. Evenals bij de Oldsmobile zijn voorruit en achterruit vergroot, een speciale kleurschifting is aangebracht, zodat zonnestralen en verblinding bij avondlicht vermeden worden. Pontiac, die in verschillende modellen en kleuren uitkomt, zal het zeker doen.

Luxueus is zeker de nieuwe **Vauxhall**, het interieur is weldadig gewijzigd en deze wagen heeft alle degelijke eigenschappen van dien. Zuinig in gebruik, degelijk in constructie, zoals we dat van de Engelse auto-industrie gewend zijn, ruimere achterbak.

Kortom een comfortabele zuinige wagen van oer-solide constructie.

Een bezoek aan Isa's showroom zal zeker de moeite waard zijn. Terzake kundige voorlichting is bij voorbaat verzekerd, evenals een prima service uit een enorme vooraad onderdelen voor de gevoerde merken.

VEILIG VERKEER VOOR DE CUROM

Hedenavond zullen voor de Curom in het kader van de Veilige Verkeersweek twee kinderen van het Jeugd Rode Kruis spreken over het verkeersexamen, dat zij verleden jaar hebben afgelegd. De kinderen spreken in het papiament.

De Heer Ad. Versney zal eveneens hedenavond in het Nederlands spreken over het Veilig Verkeer.

Van 8 u 45 tot 9 u 15 hedenavond zal de hersengymnastiekwedstrijd (die Dinsdag werd uitgesteld) gehouden worden. Deze wedstrijd gehouden tussen twee ploegen deelnemers belooft zeer ganimeerd te worden.

HAVENVERKEER

Hato: in 15 en uit 14 vliegtuigen, 114 passagiers landden, 110 kwamen in transito en 95 vertrokken.

Hato: in 10 vrachtschepen (5), 15 tankers (9) en 3 zeilboten (4), 6 passagiers landden, 599 kwamen in transito en 5 vertrokken.

HET WEER

Max. temp. 30 C. (86 F.), min. 24.6 (76.2 F.) en gem. 26.7 C. (80 F.). Licht bewolkt 14, bewolkt 7 en heldere hemel 3 uren. Max. wind 20, min. 10 en gem. 15 knopen. Vochtigheidsgehalte 73%.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren op: 12 Jan. zoon van P. Rukwest en P. Wever; 18 Jan. zoon van N. Pietersz; 21 Jan. zoon van E. Emerenciana.

Getrouwd op 22 Jan.: A. A. B. Simmons en N. C. Dansey; G. A. Obispo en S. E. Clemensia.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

FORD 35 JAAR OP CURACAO.

Verleden Zondag was het een feestdag voor de Fordproducten op ons eiland. Op 18 Januari was het nl. precies vijf en dertig jaar geleden, dat de firma G. & W. de Jongh, de Curaçaose markt met deze producten verblijdde. Ging het in het begin zachtjes aan, thans is het zover, dat men aan de Roodeweg, een moderne en enorme servicestation, showroom, stockroom en pand voor verkoop van onderdelen en autobanden, kan zien, die naar schatting een bouwkosten had van *f* 300.000.—.

Dit alles kon slechts gerealiseerd worden door de pionierswerkzaamheden van de heer G. Z. de Jongh, die zich tijd, geld, noch moeite spaarde, om inderdaad het autorijdend publiek met raad en daad te helpen.

Op de plaats waar hij veertien huizen had staan, verrees dit complex, dat een service weg geeft, die zeer moeilijk, zo niet te evenaren is. Als Fordrijder had ik altijd deze service gewaardeerd en van de Ford-producten genoten. Ik voelde, dat ik altijd „gedekt" was, indien ik met mijn wagen in moeilijkheden zat. Betrouwbare mensen krijgen gauw je vertrouwen.

Het was daarom te begrijpen, dat mijn verbazing enorm was, toen ik plotseling las, dat anderen dit agentschap op zich namen. Zo maar in „een-twee-drie". Verbazing des te meer, daar ik nooit gehoord had dat deze personen (tegen wie ik persoonlijk beslist niets heb) ooit iets te maken hadden in de „auto-markt".

Ook valt te begrijpen, dat mijn vertrouwen in Ford(producten ten sterkste geschokt werd. Stel men voor, dat na vijf en dertig jaren, in één, twee, drie een andere firma deze producten mag verkopen, dat deze producten, of beter, de fabrikanten van deze producten, zo gemakkelijk, zo om de haverklap, al het harde werk van een paar mensen opzij schuift en alleen maar uit winstbelang(?) het aan een andere gunt; is het niet mogelijk, dat deze zelfde fabriek het ook onder dit hoedje speelt met zijn kopers?

Niet dat ik iets (tot nu toe) opgemerkt heb bij de FORD-producten, maar onwillekeurig komt bij mij de gedachte op, of ik, deze producten kopende, voldoende garantie heb, dat ze standvastig zijn, dat ik werkelijk eieren voor mijn geld krijg.

Waarom zou het niet kunnen gebeuren, dat deze zelfde fabriek, die zo maar rond springt met het harde werk van een van zijn agenten, en hoogstwaarschijnlijk uit winstbejag, het pionierswerk van de agenten hier op Curacao, in deze financieel zeer moeilijke tijdperk, geheel en al vergeet, waarom zou deze fabriek, uit deze zelfde overweging, niet zijn producten een inferieuriteit geven, slechts enkel opdat het meer geld in het laatje zal brengen.

Laten we er maar niet bij nemen, dat de naam FORD en DE JONGH hier op Curaçao synoniem is geworden.........

Er gaan alle mogelijke geruchten in het rond, daarom ontstond dit ingezonden stuk.

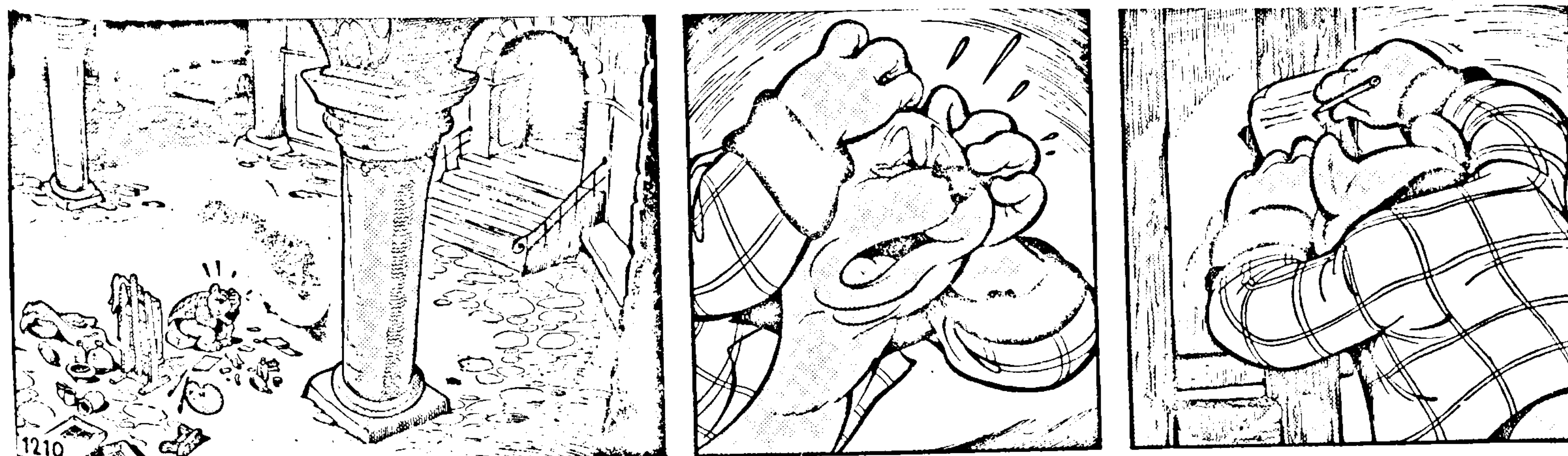
Ik wou graag hebben, dat deze fabriek deze zo plotselinge verandering bekend maakte.

Ondertussen geef ik aan allen, die een nieuwe wagen willen kopen, deze enkele, maar volgens mij, vitale punten in overweging. Het lijkt mij niet de juiste weg voor een betrouwbare fabriek!

Gewezen Fordrijder,
Charles Corsen.

Tom Poes en eh.... dinges

1367

Er brak een moeilijke tijd voor heer Bommel aan.

„Er wordt van mij verwacht, dat ik een portret-stuk voor het museum zal maken! mompelde hij, terwijl hij eenzaam door de zalen van slot Bommelstein zwierf. „Een meesterwerk! Een schilderij, dat mijn naam onsterfelijk zal maken en zo! Ha! Een Bommel-stuk! Iets groots! Als mijn vader dit eens mee had mogen maken! Maar ach! Ik heb geen model!"

En heer Ollie zonk moedeloos op een zetel en staarde door de ruimte naar de schildersezel, waar een nieuw-opgespannen doek op hem stond te wachten.

„Ik zou een model kunnen huren...." dacht hij, „maar Joost is.... En de burgemeester heeft.... En al die planten en bomen gingen...."

„Schilder alléén maar omgeving, zei Terpen Tijn!" hernam heer Ollie, terwijl de tweestrijd zijn gelaatstrekken verkreukelde, „alléén maar dode dingen.... want anders.... eh.... dinges! Dat zei hij! En nu moet ik.... Ik **moet** een meesterwerk maken — het is de kans van mijn leven!"

En toen, net toen heer Ollie ten einde raad was, kreeg hij een ingeving. Een tijd lang stond hij onbewegelijk bij zijn ezel en staarde voor zich uit.

„Natuurlijk, dát is het!" mompelde hij. „Dat ik dáár niet eerder aan heb gedacht! Voort! Aan het werk!" En hij nam een stuk papier en schreef daar snel enkele regels op. Toen greep hij zijn palet en verf en begon te werken aan zijn meesterstuk.

Het is nu natuurlijk de vraag welk idee heer Bommel gekregen had. Maar dat zullen we gauw genoeg merken. En dan zullen we zien waar een heer, die onsterfelijk worden wil, toe komen kan....

Pengel heeft hartepijn over zijn "tweelingbroeder" Findlay

Paramaribo. — Naar aanleiding van een interpallatie-voorstel bij de Staten van Suriname ingediend door de NPS-leden Kolader, Rens en Pengel, vroeg het dagblad „De West", of nu de hoofdambtenaren aan de beurt zijn.

Het voorstel, dat door de Staten met algemene stemmen werd overgenomen, noemt namelijk diep ingrwijpende" maatregelen van de directeur van sociale zaken als oorzaak voor onrust, die in een woonwijk zou heersen bij de uitvoering van een verkavelingsplan.

In „De Volksstem" verscheen een artikel, waarin gezegd werd, dat de Landsregering met de Staten schoon schip moet maken onder de hoofdambtenaren (De heer Pengel, redacteur-eigenaar van het blad heeft meermalen in de Staten verklaard, dat er hoofdambtenaren zijn, die zich niet kunnen verzoenen met de gewijzigde verhoudingen.)

„Het Nieuws" greep bovengenoemde uitlatingen aan voor een artikel, waarin het zegt, dat over Suriname steeds een heilloze paniologie wordt uitgestort, welke daar een noodtoestand voert, zodat het mensenmateriaal verworst wordt. Het blad zegt, dat het Statencollege sedert 1950 bezig is te denatureren. Koppenrollen wordt er met tussenpozen van meer belang geacht dan andere arbeid. Deze gang van zaken bevordert in steeds bredere kring het inzicht, dat het nodig is zich te ontdoen van slopers. „De Volksstem" schreef hierop, dat „Het Nieuws" gerekend kan worden tot de grootste slopers, die systematisch proberen verwarring in Suriname te stichten.

Aangezien „De West" zich verenigd had met bovengenoemde opmerkingen uit „Het Nieuws", wijdde „De Volksstem" een artikel aan „De West". Hoofdredacteur Pengel schreef, dat het zijn hart zeer pijn deed, dat zijn „collega (Findlay) in vroegere zin uit één fractie, uit één partij, die beschouwd is geweest als mijn tweelingbroeder" hem volkomen verrast heeft met zich aan te sluiten bij „Het Nieuws", een der meest fanatieke bladen, die de NPS naar het leven staan.

„Het Nieuws" had „De West" er een verwijt van gemaakt, dat het onder het vorig bewind zelf had meegedaan aan sloperswerk.

„De West" antwoordde hierop, dat ze strijd voerde tegen dat bewind, omdat het niet handelde in 's lands belang. Nadat die strijd was afgelopen, had ze gehoopt een tijd van rustige ontwikkeling tegemoet te kunnen gaan. ~~Volgens „Het Nieuws" hielp „De West"~~ zelf geesten oproepen, die nu door anderen gehanteerd worden.

ARUBA

ZILVEREN MOLEN

Zaterdagavond zal Aruba getuige zijn van de spannende ontmoeting tussen Aruba en Curaçao. Het zal niet alleen de eerste wedstrijd met Curaçao met kunstlicht zijn, doch tevens de eerste wedstrijd voor de Zilveren molen. Voor deze molen zullen jaarlijks twee wedstrijden gespeeld worden met een totaal van 6 wedstrijden dus drie jaren. Wie de meeste keren wint wordt de bezitter van de zilveren molen.

Nog vers ligt in ons geheugen de welgeslaagde ingebruikneming van het koninklijk geschenk van de Lago, waarbij wij een mooie voetbalwedstrijd te zien kregen, en waaruit bleek dat Aruba prima materiaal heeft om een sterk elftal in het veld te brengen. Het zal er ongetwijfeld dan ook spannen in het stadion. Wij hopen dat het publiek onze jongens zal komen aanmoedigen.

DOLLY TOWN

Onder leiding van Frère Eduardo is Dolly Town thans geheel opgezet. De verschillende groepen zijn zoveel mogelijk langs de wanden opgesteld, terwijl de grote beweegbare kermis in het midden staat. De kermis wordt voor een groot deel door electrische stroom in beweging gebracht, zodra men in de automaat een kwarte doet. Verder is er nog een sprekende pop, die Uw eigen stem kan weergeven of U kan luisteren wat deze U te vertellen heeft. De groepen welke een spreuk voorstellen zijn werkelijk vernuftig uitgebeeld en een ogenblik van nadenken doet reeksen van andere gedachten opkomen. Wij kunnen een ieder, jong en oud ten zeerste aanbevelen deze poppen tentoonstelling te bezoeken, want het is een unicum op dit gebied. In Nederland heeft Dolly Town enorm succes geboekt en wij twijfelen niet dat ook op Aruba de belangstelling groot zal zijn.

VERLOOFD

Dorothy de Veer

en

Oscar Nava

Aruba 22 Jan. 1953.

LA VIRGEN DE ALTAGRACIA

De nationale feestdag van Santo Domingo werd Woensdagmorgen ingezet met een Plechtige H. Mis in de R.K. Kerk te Oranjestad, welke opgedragen werd door Pater A. de Valk, geassisteerd door Pastoor Burgemeester en pater Maassen. De opkomst van de gelovigen was zeer groot.

PATER P. GROVE GAAT ONS VERLATEN

Pater P. Grove, die jaren op ons eiland heeft vertoefd, zal ons op 2 Februari verlaten. Onze beste wense vergezellen deze goede herder.

BENOEMD

Tot Wethouder van Openbare Werken te den Haag benoemde de Gemeenteraad gisteren de heer D.W. Dettmeijer (VVD) als opvolger van de onlangs zo onfortuinlijk afgetreden wethouder van Luttervelt.

WIJ ONTVINGEN

Van de vertegenwoordiger van „the most desired of all permanents" Helene Curtis", W.P. Veger ontvingen wij — hoewel het nieuwe jaar reeds 22 dagen oud is — een fraaie in kleuren uitgevoerde kalender.

De gift is er niet minder om en wij danken de milde gevers hartelijk.

BOVENWINDEN

MAN BIJ ONGEVAL OVERLEDEN

De verzekeringsbank „De Nieuwe Eerste Nederlandsche" ontving van haar agent te Saba, de heer J. Vlaun het bericht dat bij het verongelukken van een jeep een persoon om het leven is gekomen. Nadere bijzonderheden omtrent de toedracht der zaken ontbreken.

Hebt U voorrang?
Let dan niettemin goed op, of de andere automobilist zich wel aan die regel houdt! Een aanrijding zonder schuld kan óók pijn doen.

Staten van de Nederlandse Antillen

Vergadering op MAANDAG, de 26ste Januari 1953, des avonds 8.30 uur.

Te behandelen onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Ziekteregeling 1936 (P.B. 1946, no. 101) (1952—1953—68; 1951—1952—23; 1950—1951—21).
4. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P.B. 1949, no. 125) (1952—1953—63).
5. Interpellatie inzake het landsbesluit van 31 December 1952 No. 1, inhoudende gratieverlening aan de Heer J. H. A. Eman.

De wnd. Griffier,
F. D. van Grieken.

Een halve eeuw na Schaepman's dood

Quis non fleret — Wie zou niet wenen!

Met deze drie woorden uit het Stabat Mater gaf de Nederlandse Minister President, dr Abraham Kuyper precies vandaag een halve eeuw geleden in een telegram van rouwbeklag de gemoedsgesteldheid weer van tal van Nederlanders, op het vernemen van de tijding, dat diezelfde dag, ergens in een nonnenklooster aan de Via Giusti, vlak bij de St Jan van Lateranen in Rome een man overleed, van wie niemand kon ontkennen, dat hij tot de groten van zijn tijd in het vaderland behoorde: de priester-dichter-staatsman: doctor Herman Schaepman.

Gisteren was het een halve eeuw geleden, dat Dr Herman Schaepman stierf. In de rubriek „Boeken vragen Uw aandacht" wijdde Hans Hermans naar aanleiding van dit feit een beschouwing aan het nieuwe boek van Jos van Welie O.P. „Schaepman". — Paul Brand, Bussum.

Mij drukken hierbij een uittreksel van deze beschouwing af.

Dr Kuyper's ontboezeming naar aanleiding van Schaepman's dood op 21 Januari 1903 mag men weliswaar niet al te letterlijk nemen. Er waren wel degelijk mensen, voor wie het heengaan van „de Doctor", zoals zijn Katholieke volgelingen (onder wie een academische vorming nog betrekkelijk zeldzaam was) hem plachten te noemen, wel geen vreugde maar toch een zekere opluchting bracht. De Doctor had zijn gebreken en er waren mensen, aan wie hij die gebreken geducht liet voelen.

Er waren Nederlanders, ook onder de Katholieken, die zijn optreden allerminst bewonderden en die wat zij het „Schaepmanianisme" noemden, uit de grond van hun hart verfoeiden. Men heeft op verschillende punten zijn beleid lichter bevonden dan zijn gestalte.

Maar dat neemt alles niet weg, dat hij een groot man was. Een man met een diep gemoedsleven, een man met een brede eruditie, met een scherp doorzicht en met een trouwhartig karakter.

Een man ook, die grote dingen tot stand heeft gebracht. Die de gave bezat om zijn katholieke land- en tijdgenoten te bezielen, die de grondslag legde voor hun staatkundig optreden in gesloten verband, die hen losmaakte uit een gedwee lopen aan de leiband van anderen en hen tot het bewustzijn bracht van eigen kracht en van de werkelijke inhoud van eigen staatkundige beginselen, die met andere woorden hen staatkundig zou emanciperen.

Daartoe was een man van titanen-gestalte nodig. Een soort Hercules, die eigenhandig een rivier kon omleiden — ik zal niet zeggen door de stal van Augias, maar van een monding in het liberalisme naar een monding in de coalitie met de principieel protestants christelijke partijen samen.

Zo'n titaan, zo'n Hercules, met al de onaangename zijden, die het Herculische nu eenmaal noodzakelijk heeft, was doctor Schaepman, die vandaag vijftig jaar geleden stierf.

x x x

In de historische literatuur, die zich bezig houdt met het tijdperk, waarin hij leefde, is dr Schaepman tot dusverre bepaald een misdeelde figuur gebleven. Over mannen, die met hem geschiedenis maakten, zijn stapels kleinere en grotere boeken geschreven. Met Schaepman echter wilde het niet lukken.

Nu echter is er eensklaps bij Paul Brand in Bussum een Schaepmanbiografie verschenen van de hand van de Dominicaan: Pater Jos van Welie. Een „levensverhaal" zoals hij het noemt — en een verhaal, dat er wezen mag. Een fors boek van ruim zeshonderd pagina's en ietwat spaarzaam weliswaar maar toch voldoende instructief geillustreerd.

Een boek, waarvoor men in het licht vooral van de hortende historie der Schaepman-literatuur, alleen maar dankbaar kan zijn. Dankbaar omdat het op een bijzonder aangenaam-leesbare wijze de feiten uit het leven van Schaepman vertelt.

Het is geen dorre opsomming van feiten, telkens opnieuw, haast in ieder hoofdstuk worden soms in weinige woorden, maar altijd in heldere volzinnen, de grote lijnen van dit leven uitgestippeld. Het verband duidelijk gemaakt tussen Schaepman's optreden, Schaepman's inzichten, Schaepman's woorden en de grote ontwikkelingsprocessen, die zich in de periode van zijn leven voltrokken in het culturele, kerkelijk, staatkundige en sociale leven zowel in Nederland als vèr daarbuiten.

Verbanden, die er niet zo maar met de haren werden bijgesleept, want Schaepman was een figuur, die intensief met zijn tijd meeleefde.

Zijn eerste verzen, als jongeman geschreven, brachten de oude Alberdink Thijm tranen in de ogen van ontroering en via Thijm werd hij bij de hele letterkundige wereld van zijn tijd geïntroduceerd en in deze kring als een katholieke da Costa gevierd. Toen de Russen de eenheid van de kerk krachtiger gingen aantrekken, de lens van het geloof op de wereldproblemen scherp gingen zetten, vertoefde Schaepman als student in Rome en leerde hij al de belangrijke figuren uit het katholieke leven van Europa kennen. Mannen als de latere kardinaal Manning, de Franse publicist Veuillot. Eenmaal in het Nederlandse Parlement ging hij met de meest vermaarde Nederlandse staatslieden om. Hij las alles wat uit kwam op de wereldboekenmarkt met een snelheid van opname, die menigeen verstomd deed staan. Hij sprak, hij dichtte, hij schreef onvermoeibaar; én hij bleef een man, die zich in de vaderlandse en de internationale society bewoog met het gemak van een wereldburger.

Dit alles registreert het boek van Pater van Welie met grote nauwgezetheid — ik zou nog liever zeggen met fotografische nauwkeurigheid.

Dit boek is niet wat men zou mogen noemen een geschilderd portret van „de doctor"; vergeefs zal men er in zoeken naar een breed uitgewerkte karakteristiek. In een wijde boog loopt de schrijver b.v. om de aanvallen heen, die Schaepman's karakter in het werk van Gerard Brom over Ariëns te verduren krijgt.

Hij probeert hier en daar wel een voorzichtige verdediging van zijn held, zo b.v., waar hij tracht aan te tonen, dat Schaepman toch niet alleen maar die opgeblazen versjesmaker was, waarvoor de literaire geschiedschrijvers van latere tijd hem uitmaakten, maar hij slaagt er niet in dat overtuigend te doen.

Af en toe probeert hij ook om van Schaepman een soort moderne heilige te maken, zoals Brom dat heeft geprobeerd met zijn boek over Ariens, maar dat gaat hem helemaal niet af. Voor Ariens kon men een dergelijke poging au sérieux nemen; bij de gedachte aan Schaepman met een auriool kan men hoogstens glimlachen. Al deze pogingen om de figuur Schaepman te karakteriseren zijn maar heel zwakjes.

Van Welie laat het maar het liefst aan de lezer zelf over om zich een oordeel te vormen.

x x x

Maar tot het vormen van dat oordeel krijgt de lezer van hem dan ook een overvloed van stof ter overweging. En interessante stof. Men mag over Schaepman denken zoals men wil, maar wanneer men dit boek leest — en men leest het vlot — dan verrijst daar toch een man uit met een grote geest; dan valt toch veel van de legende der holle het ontzagwekkende oeuvre van deze stoere werker een aantal pathetiek, waarmee deze figuur in de herinnering van velen is omweven, van hem af. Van Welie heeft de kunst verstaan om uit passages naar voren te brengen, die niet alleen de moeite van het lezen ten volle waard zijn, maar waar men ook nu nog echt van genieten kan, omdat zij vol zitten met interessante gedachten, met rake typeringen, met fijne humor, die ook nu meer dan een halve eeuw na dato nog volkomen te genieten vallen. Het is natuurlijk onbegonnen werk om daar voorbeelden van te geven. Het boek zit er vol van. Zo weinig als Van Welie zelf zich aan karakterschetsen overgeeft, zo veel en zo herhaaldelijk laat hij Schaepman zelf spreken over de figuren, die hij in zijn leven ontmoette. Dit is wat het boek zo levendig maakt. Ieder ogenblik komt de geest van Schaepman zelf om de hoek gluren en werpt Schaepman zelf het licht van een woordspeling, een kwinkslag of een scherpe aanval op een van zijn medespelers op het schouwtoneel van Nederland, zowel als van de wereld.

Dit boek bevat zeker niet het laatste woord, dat over Schaepman zal worden gezegd. Het lost zeker niet alle twijfels op, die omtrent de persoon van Schaepman nog steeds bestaan. De hand van een historicus, die dieper graaft niet zozeer in de archieven, dan wel in de karakters, moet ongetwijfeld nog het grote werk volbrengen om de mens Schaepman voor het nageslacht, ik zal niet zeggen te schilderen, want dat past helemaal niet bij de robuste figuur van „de Doctor", maar als in marmer te beeldhouwen. Het boek van van Welie echter heeft niet alleen de verdienste, dat het de eerste vrij complete biografie is, die wij bezitten, maar ook dat het een levensverhaal biedt, dat juist door zijn rustige onbewogenheid toch niet nalaat diepe indruk te maken.

Wie de hedendaagse politiek van Nederland wil begrijpen kan er niet omheen het levenswerk van Schaepman, zijn strijd tegen het liberalisme, zijn politiek van onderling begrip tussen de christelijke volksgroepen, ernstig te bestuderen.

Dit boek kan hem daarbij uitstekende diensten bewijzen.

GOLIATH IN BURGER. — Gargantua, de gigantische Duitse worstelkampioen kwam naar Londen voor een krachtmeting met Ed „Strangler" Bright in de Royal Albert Hall. Gargantua is 2.40 m. lang, weegt 181 kg en is de grootste en sterkste vechtersbaas sinds Goliath.

IJSKEGELS IN DE ZONNESCHIJN. — Veel kiezerstenen en nog meer geduld waren voor de Italiaanse beeldhouwer Rissi Karlo nodig om te München (Beieren) deze monumentale fronttuin te scheppen. Elke steen werd afzonderlijk in cement gezet om dit ijskegel effect te bereiken.

Het besluit van de voorzitter van het hoofdstembureau van het eilandgebied Curaçao waarbij Evertsz, Ph. J. benoemd werd verklaard tot lid van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao in plaats van de Haan, A., die zijn ontslag heeft aangevraagd als lid van de Raad, is voor een ieder ter inzage neergelegd ten burele van het Bevolkingsregister, alhier.

Curaçao, 22 Januari 1953.
De Voorzitter
M. P. GORSIRA.

AGENDA

WEST-END: „New Mexico" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Tarzan's savage fury" 19 en 21 uur.

ROXY: „I want you" 19 en 21 uur.

JPF-CLUB: Filmavond 20 uur.

ST. THOMAS CLUB: Vergadering St. Thomaskring 20 uur.

CULTUURCENTRUM: Lezing Dr C. P. Gunning 20.15 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Excelsior, Heerenstraat 4, tel. 2004 en Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster Henriquez--Con, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst hr. O. de Korte, van 7 uur — 15 uur, tel. 1758.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht

CUROM

Vrijdag: 17.30 Uitzending voor de oudere kinderen; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Cumpleanos Feliz; 18.15 Voor de Koninklijke Marine; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 Herhaling 21ste Papiamentse les; 20.45 Grupo Cultural Antillano; 21.45 Met reclame en plaat; 22.15 Vandaag en morgen; 22.30 Sluiting.

P.C.J.

Vrijdag: 18.36 „Het Schip van de Week"; 19.00 Nieuws; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 De Koninklijke Militaire Kapel; 19.53 Buitenlands weekoverzicht; 20.05 West-Indische rubriek met o.a. de West in Nederland en groeten voor Militairen; 20.35 Persoverzicht; 20.42 Vrij en Blij; 20.55 Avondgebed: Prof. Dr P. Boendermaker; 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Vrijdag: 17.00 Omroep-reclame; 17.15 Voor Kinderen; 17.25 Voor Jarigen op de Antillen; 17.45 Bing Crosby; 18.00 Een ethisch onderwerp; 18.20 Piano-jazz; 18.40 Nieuws; 19.00 Hindostaanse uitzending; 19.45 Adventure in freedom; 20.00 Advertenties; 20.15 V. en V.; 20.25 U vraagt, de Avros draait; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307
B. J. Lubbers, 01.30 — 05.30 uur, tel. 2928.

Personeel Afdeling:
Vrijdag, 23 Jan. 12.00 uur tot en met Zaterdag, 24 Jan. 12.00 uur J. v.d. Oever, Valkenweg 18, J.D., tel. 4436; b.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling: C. P. Riegman, Gr. Kwartier No. 54, tel. 2265.

Geneeskundige Dienst:
24 Jan. (12.30) — 26 Jan. (07.00): Blok, tel. 4229; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij: D. Gelderblom, tel. 2486.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 J. v.d. Werf, tel. 3101; 23.00 — 08.00

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; 1.00 — 7.30 uur A. Voordenhout, tel. […]

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD
Zondag, 25 Januari 9.30 uur Bediening Avondmaal; 19.30 uur Dankzegging. […] diensten in de Emmakerk. Voorganger C. Th. Steenstra.

Crèche: Iedere Zondagmorgen in het voormalige gebouw van „De Passaat". Leeftijd tot 6 jaar.

Dr J. Eykman Jeugdbibliotheek: Uitlening van boeken op Vrijdag, 30 Jan. van 16.30 — 17.30 uur in de Consistoriekamer.

In de Schaduw der Guillotine

door
John Addiscombe

Tevergeefs poogde zij de draagwijdte van haar daad te overzien. Zij had Venture overgeleverd aan Marat, Venture, die haar van hem gered had. Zij trachtte zoveel zij kon haar daad goed te praten. Het was haar bedoeling niet geweest Venture te verraden. Alleen door een ongelukkig toeval, de onverwachte komst van Marat, had de zaak deze loop genomen. Op dit punt stokten haar gedachten elk ogenblik opnieuw. Binnen enkele ogenblikken zou Marat met zijn bende het huis van Venture ijlen. Binnen enkele ogenblikken....

Zij vroeg zich met ontzetting af, of Venture de waarheid zou gissen. Of hij zich zo maar voetstoots over zou geven. Deze laatste gedachte gaf haar enige verlichting. Natuurlijk zou hij vechten tot het einde toe en wellicht zou hij onder hun zwaarden vallen. En hij zou sterven — hij zou sterven, omdat zij hem verraden had. Zij kon niet terug. Hier was geen uitweg mogelijk. Nooit zou zij hem weerzien of zijn stem weer horen.

Voor zij het zelf wist, was zij bij de bruggen, en langzaam, alleen met de haar martelende gedachten, ging zij over de Pont Neuf. Zonder zich ergens rekenschap van te geven liep zij de Rue St Jacques door, ging een nauwe steeg in en stond plotseling voor het huis van Bottier. Zij had allerminst de bedoeling Venture te bezoeken of hem te waarschuwen — daartoe had zij het besef niet. Zij was uitgeput en buiten zichzelf van opwinding. Vóór alles verlangde zij naar kalmte — rust. Een geheimzinnige macht had bezit genomen van haar wezen en geleidde haar schreden. Tegenover het huis van Bottier stond een deur half open. Even aarzelde Valerie, daarna ging zij binnen en ze kwam in een vuil vertrekje, aan de straat gelegen.

Haar ogen waren droog en brandden; de adem stokte haar in de keel. Langzaam, heel langzaam kwam zij tot zichzelf.

XXV. IN NAAM VAN HET VOLK!

Venture deed een laatste uitval naar het met zemelen gevuld valies, dat met een touw aan de zoldering was opgehangen, en feilloos trof zijn degen het met krijt aangegeven stipje. Dan liet hij zijn rapier rusten en keek naar De Boigny.

Enkele minuten was hij bij kennis geweest, doch onmiddellijk was hij weer in het rijk der vergetelheid teruggezonken. Zijn bloedverlies was te aanzienlijk geweest en zeker zou het nog enkele weken duren, alvorens hij weer geheel op krachten zou zijn.

Venture stapte juist naar hem toe, toen hij meende, dat hij buiten een geruchte hoorde, alsof iemand op de deur klopte. Hij luisterde en het volgende ogenblik herhaalde zich het geklop, doch thans krachtig, met een niet te miskennen gezag. Het was, alsof iemand hem gewaarschuwd had, de sabel niet uit handen te leggen, toen hij naar de deur schreed om deze te openen.

Juist was hij op het punt de zware bouten weg te schuiven, toen een donderende stem buiten riep:

„Open! In naam van het volk!"

Venture deed een stap achteruit. Hij wist zich volkomen te beheersen, hoewel hij begreep, wat dit betekende. Men had hem ontdekt en kwam hem gevangen nemen.

Snel liep hij terug naar de kamer, waar De Boigny lag, en nogmaals keek hij naar hem. Dit betekende, dat hij nimmer meer in de gelegenheid zou zijn om zijn wraak op de Markies te koelen. Het enige, wat hem nog van de guillotine scheidde, was de sterke deur van Bottier, die nog een ogenblik stand hield. In minder dan geen tijd zou alles afgelopen zijn.

Nog stond hij in gepeinzen verzonken, toen hij hoorde, hoe een ruwe stem order gaf de deur open te beuken. Onmiddellijk herkende hij de stem van Marat. Een grijns kwam om zijn lippen en hij hoopte van harte, dat de dwerg de eerste zou zijn, die de drempel overschreed. Het volgende ogenblik hoorde hij op de deur beuken, alsof een hele legermacht bezig was een fort te veroveren. Het geschreeuw en getier van wel honderd mensen vulde de straat. Rustig luisterde hij toe, geen ogenblik zijn kalmte verliezend, en hij keek met een zekere nieuwsgierigheid naar de deur, die in haar hengsels kraakte, terwijl hij zijn sabel op de palm zijner hand woog. Het scheen of men, met vereende krachten, met een zwaar voorwerp de deur rammelde; onmiddellijk daarop plofte een boom door het zware hout en maakte een flinke opening.

Door het gat kwam een hand, die naar de grendel zocht. Zonder een spier te vertrekken deed Venture een stap voorwaarts, liet zijn sabel een halve cirkel door de lucht beschrijven en vier vingers vielen op de houte vloer in de gang, terwijl de arm met een pijnlijke kreet werd teruggetrokken. Opnieuw dreunde de boom tegen de deur en ditmaal bezweek zij geheel. Een joelende bende met verhitte gezichten en voorzien van walmende toortsen drong de gang in. De meesten hunner waren half dronken, want zij waren door Marat hier en daar uit de kroegen opgedoken, waar zij feestvierden en dronken op de republiek.

De eerste man viel, voor hij een woord had kunnen uiten, terwijl Venture's sabel hem dwars door de keel plofte. De tweede onderging eenzelfde lot. De derde wierp een zwaar mes in de richting van Venture, dat rakelings langs zijn hoofd vloog en ergens in de achterkamer terechtkwam. Venture lachte zijn aanvaller in het gezicht uit:

„Nee, vrindje, daar heb je de slag nog niet van te pakken. Ik zal je leren, hoe je dat doen moet."

Venture reeg ook hem aan zijn sabel, voor hij eindelijk wist, wat er gebeurde. Boven het rumoer uit klonk de krijsende stem van Marat, die zijn mannen orders gaf. Een pistoolschot klonk en een kogel suisde langs Venture's oren.

„Levend, heb ik je gezegd," schreeuwde Marat. „Ik wil hem levend gevangen nemen, begrepen? Wie het nog eens in zijn hoofd haalt te schieten, die zal er op de guillotine voor boeten. Vooruit!"

Als één man drongen zij voorwaarts en Venture ging stap voor stap achteruit naar de achterkamer. Opnieuw schoot zijn sabel uit en een vierde man viel voorover op de grond.

Nu stond hij met zijn rug tegen de tafel. De bende omsingelde hem. Nog éénmaal zag hij kans een man naar de andere wereld te helpen met een slag van zijn onfeilbare sabel; toen tilde een grote kerel een stoel op en liet hem met zo'n kracht op Venture's hoofd neerkomen, dat hij bewusteloos ineenzeeg. Valerie, [in] het kamertje aan de overzijde der steeg, hoorde de doffe kreet, waarmede hij ter aarde viel.

XXVI. DE OPEN DEUR

Voor Valerie had het verloop van de strijd een eeuwigheid geduurd.

Zodanig was zij overstuur geweest, toen zij als wezenloos het smerige vertrek tegenover het huis van Bottier terneerzat, dat zij verrast overeind sprong toen zij plotseling het rumoer der bende van Marat vernam. Aanvankelijk begreep ze niet, wat er gebeuren ging. Van het begin tot het einde zag zij daarop de bestorming van het huis, alsof het een droom was. De tierende en krijsende stem van Marat bracht haar tot de werkelijkheid terug en zij zag, hoe Venture de eerste man, die de deur binnensprong, het rapier bijna tot het heft in de hals stootte. Tot ze eindelijk de kreet hoorde, die haar vertelde, dat hij gevallen [was]. Het was een ogenblik stil na de kreet en zij hoorde stemmen, alsof de bende bezig was overleg [te] plegen.